

tionærernes Interesser med Hensyn til den dem tilføjede Rentegaranti maatte være tilbøjeligt til at træffe Overenskomst om en endelig Opførelse ved Udløsning af Aktionærernes Rettigheder. Ligesom man — hvad der fremgaar af det foranførte — ganske maatte dele den Betragtning, der stiltende var Forudsætningen for dette Bestyrelsens Forslag, nemlig at der ikke kunde være mindste Udset til, at Selskabet vilde blive i Stand til paa ny at overtage Fabrikens Drift, saaledes maatte man ogsaa erkende, at de to af Bestyrelsens udtrykkelige paapegede Forhold gjorde en endelig Afslutning med Selskabet i høj Grad ønskelig. I sin nuværende retlige Stilling til Pantet er Staten, ifølge D. L. 5—7—8, forpligtet til at aflægge Aktieselskabet som Ejer Regnskab for Pantets Bestyrelse, et Forhold, der naar det vedvarer i længere Tid, er i høj Grad besværligt og endogsaa let kan virke hæmmende paa Driften i en og anden Retning. Men af endnu større Betydning er det andet Forhold, hvortil Bestyrelsen i den citerede Notivering af dens Forslag har sigtet, at St. Croix Kolonialkassens i Anordningen af 16de Juni 1876 hjemlede Garanti for 5 pCt. Aktieudbytte vilde vedblive at bestaa uanset Statens Overtagelse af Fabrikens Administration, og kun vilde kunne bringes til at ophøre nu ved Selskabets Opløsning og Liquidation af dets Gæld til Statskassen.

Under Hensyn hertil fandt Finansministeriet, at Bestyrelsens Forslag burde gøres til Genstand for nærmere Forhandlinger, og da disse maatte fremsthyndes stærkt i Betragtning af, at ifølge Selskabets Love en Beslutning om dets Opløsning kun kan tages paa en ordinær Generalforsamling, og en saadan skal afholdes i November Maaned, formulerede man i Skrivelse af 19de November Forslaget, — som fra Bestyrelsens Side kun i al Almindelighed var angivet som en Udløsning af Aktionærernes Rettigheder, — nærmere saaledes, selvfølgelig med Forbehold af, for Ministeriets Bedkommende, at den fornødne Lovhjemmel erholdtes og for Bestyrelsens Bedkommende, at Generalforsamlingen tog de fornødne Beslutninger, at

- 1) Selskabet opløses, og dets hele Bo (Aktiver og Passiver) overdrages til Staten, og
- 2) enhver Aktionær, der inden en vis Frist afleverer sin Aktie med alle dertil oprindelig udstedte Kuponer til Finans-

ministeriet, faar 30 pCt. af Aktiens paalydende Kapitalbeløb udbetalt af Statskassen, saaledes at disse to Poster selvfølgelig gensidig betinge hinanden.

Næst at tage et Forbehold om, at Generalforsamlingen, — hvad der jo fulgte af sig selv, — ikke ved nogen Beslutning kunde forpligte de enkelte Aktionærer til at indløse deres Aktier til Udløsning, gjorde Bestyrelsen opmærksom paa, at det var den bekendt, at forfaldne Kuponer af et ikke ringe Aktiebeløb i sin Tid vare blevne afhændede af Aktiernes Ejere, saa at disse vilde være udelukkede fra at benytte Udgangen til Udløsning, hvis den af Ministeriet foreslaaede Form for denne fastholdtes, hvorfor det anbefalede, at ogsaa forfaldne Kuponer enkeltvis, saavel som Aktier, der manglede nogle Kuponer, skulde modtages til Udløsning, og da Bestyrelsen endvidere mente, at 30 pCt. af Aktiebeløbet vilde være en for ringe Udløsningssum, i Betragtning af, at der til de indtil 1878 udstedte Aktier (1,070,000 Kr.) hørte 10 Mængde af allerede forfaldne Kuponer à 5 pCt. og til de i 1879 udstedte Præferenceaktier (345,000 Kr.) 9 Mængde à 5 pCt. garanteret Rente, foreslog det Udløsningssummen fastsat til det fulde garanterede Beløb af indleverede forfaldne Kuponer, hvilket altsaa vilde blive henholdsvis 50 eller 45 pCt. af Aktiebeløbene. Medens Finansministeriet nægtede at gaa ind paa sidstnævnte Ændring af dets Forslag, maatte det erkende, at den førstnævnte, angaaende Udløsningen af enkelte Kuponer m. m., var grundet i Billighed, og man er derfor gaaet ind derpaa, saaledes at Udløsningen af de alt forfaldne Kuponer, der præsenteredes særskilte, sattes til 60 pCt. af den tilsvarende garanterede Rente, ligesom et lignende Beløb skulde fradrages for hver manglende forfaldende Kupone af de til Indfrielse præsenterede Aktiebrev. For de ældre Aktier svarer en saadan Udløsning nøjagtig til de tilbude 30 pCt. af de med vedhængende Kuponer afleverede Aktiebrevs paalydende Beløb, og det samme gælder om Præferenceaktierne af 1879, for saa vidt disse sidste Aktiebrev selv overhovedet fremkomme til Udløsning, hvorimod der, for saa vidt de til nogen Præferenceaktie hørende Kuponer skulde blive afleverede uden selve Aktiebrevets Medfølge, kun vilde blive at yde i Udløsning 27 pCt. af Aktiebrevets Paalydende, saa at altsaa Ændringen i intet